

ΔΙΑΘΗΚΑΙ

ΤΩΝ

ΑΕΙΜΝΗΣΤΩΝ ΕΥΕΡΓΕΤΩΝ

ΤΩΝ

ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΑΙ

ΥΠΟ ΤΗΣ ΕΦΟΡΕΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΛΕΩΝ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ

ΑΘΗΝΗΣΙΝ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΩΝ ΑΔΕΛΦΩΝ ΠΕΡΡΗ

1887

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Ἐκδίδοντες τὰς διαθήκας τῶν ἀειμνήστων εὐεργετῶν τῶν Ἰωαννίνων, τῆς ἀπανταχοῦ τηλαυγοῦς ταύτης κεφαλῆς τῆς Ἠπείρου, νομίζομεν ὅτι ἐπιτελοῦμεν καθῆκον οὐ μόνον πρὸς τὴν ἱερὰν αὐτῶν μνήμην, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὴν πατρίδα, ἣτις δέον νὰ γινώσκη αἰωνίως τὰ ὀνόματα καὶ τὰς ἀγαθοεργίας τῶν τιμαλφεστάτων τέκνων της. Ἡ ἱστορία ἡμῶν ἀπὸ πολλῶν ἤδη γενεῶν δὲν ἔχει ὁμολογουμένως νὰ ἐπιδείξῃ εὐγενεστέρους καὶ καρπιμωτέρους ἀγῶνας ἢ τοὺς φιλοτίμους μόχθους τῶν πατέρων ἐκείνων, οἵτινες ἐμπεφορημένοι ἐνθέου ἔρωτος πρὸς τὴν γενέθλιον αὐτῶν ἐστίαν καὶ ἐκ παιδικῆς ἡλικίας ἐν ξένη γῆ κατατρυχόμενοι ἠδυνήθησαν νὰ συγκομίσωσιν ἐντίμους καρπούς ἵνα παραδώσωσιν ἡμῖν αὐτοὺς ὡς ἐφόδια πρὸς τὴν χριστιανικὴν καὶ τὴν ἐθνικὴν ἡμῶν σωτηρίαν. Ἐστω ἀθάνατος καὶ εὐλογημένη ἡ σεπτὴ μνήμη τῶν φιλοστόργων τούτων γονέων, εἰς τὴν ἀρετὴν τῶν ὁποίων ὀφείλομεν τὸ φῶς τῆς γνώσεως καὶ τὴν παρηγορίαν, τὸν σπόρον τοῦ εὐγενοῦς ἀνθρωπισμοῦ καὶ τῶν χρηστῶν ἐλπίδων ἐν τῷ μέλλοντι!

Δημοσιεύομεν ὧδε τὰς ἱερὰς αὐτῶν ἐντολάς χωρὶς νὰ ἀναγράψωμεν ἄλλο τι περὶ τοῦ βίου των, διότι τίς ἀγνοεῖ, ὅτι οἱ πλείστοι τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων ἔζησαν ἀφανῶς καὶ ἐν χριστιανικῇ ταπεινοφροσύνῃ ἵνα ἀποθάνωσιν ὡς στρατιῶται τοῦ Χριστοῦ καὶ ὡς ἄφωνοι μάρτυρες τοῦ κηρύγματός Του; Ἐπειτα τίς ἡ χρεῖα λόγων καὶ ἱστορικῶν ἀπομνημονευμάτων εἰς τοὺς εὐεργέτας τούτους, ὧν ἡ μὲν ζωὴ ὑπῆρξεν ἐμπράκτως τε καὶ κατὰ διάνοιαν διηνεκῆς καὶ ἐνθερμος ἀφοσίωσις εἰς τὴν πατρίδα, ὁ δὲ θάνατος ἐφάνη ὡς λαμπρὰ ἀποκάλυψις ψυχικῶν προτερημάτων ἀξίων αἰωνίας λατρείας καὶ μακαριότητος; Αἱ διαθήκαι αὐτῶν εἶνε ἀληθῶς τὸ καθαρῶτατον κάτοπτρον τοῦ βίου των καὶ τὸ εὐγλωττότατον ἐγκώμιον τῆς ἀρετῆς των. Μία καὶ ἡ αὐτὴ ψυχὴ διαπνέει αὐτὰς ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους, ἡ πνοὴ τῆς πίστεως καὶ τῆς ἀγάπης, τοῦ θερμοῦ ζήλου πρὸς τὰ καλὰ καὶ τῆς πατρικῆς φιλοστοργίας. Οὐδὲν ἀναγράφεται ἐν αὐταῖς περὶ τῶν ἀνεκδιηγῆτων

πικριῶν καὶ ταλαιπωριῶν, δι' ὧν οἱ εὐσεβεῖς ἐκεῖνοι πατέρες ἠδηνήθησαν νὰ συλλέξωσι τοσοῦτους καρπούς ἵνα θρέψωσι καὶ ἐξευγενίσωσι τὰ τέκνα τῆς πατρίδος, ἵνα σώσωσι τὰ ὄρφανὰ καὶ τοὺς πτωχοὺς ἀπὸ τῆς δυστυχίας καὶ ἵνα χορηγήσωσι τὰ πρὸς νοσηλείαν καὶ θεραπείαν τῶν ἀσθενούντων. Πάντες ὑπέστησαν μαρτυρικῶς τὰ δεινὰ τῆς ἐξορίας, κατεπάλαισαν τὴν πενίαν καὶ τὴν ἄλλην κακοδαιμονίαν χωρὶς νὰ ρήξωσιν ποτε φωνὴν ἐπιδείξεως ἢ ἀγανακτήσεως καὶ κατεφρόνησαν μαρτυρικῶς τῶν κινδύνων μόνον ἵνα ἀνακουφίσωσιν ἡμᾶς ἀπὸ τῶν κακώσεων σκληρᾶς τύχης καὶ ἀπὸ τοῦ βάρους μακραίωνος ὀρφανίας. Εἶνε ἀληθές, ὅτι ἄλλαι πόλεις καὶ ἄλλοι λαοὶ ἔχουσι νὰ ἐπιδείξωσι πλουσιωτέρους εὐεργέτας, ἔργα καὶ ἰδρύματα αὐτῶν μεγαλοπρεπέστερα, καρπούς πολὺ δαψιλεστέρους καὶ γονιμωτέρους ἴσως, ἀλλ' ἡ αἰωνία ὑπεροχὴ τῶν ἀειμνήστων ἡμῶν πατέρων ἔγκειται ὁμολογουμένως ἐν τῇ βαθύτητι τῆς ἀγνῆς προαιρέσεως καὶ τοῦ φρονήματος, ἐν τῇ θαυμαστῇ καρτερίᾳ τῶν πόνων καὶ τῶν κακοπαθειῶν καὶ ἐν τῇ ἐνθουσιώδει πίστει εἰς τὴν ἀγιότητα τοῦ σκοποῦ. Διὰ τοῦτο αἱ διαθήκαι αὐτῶν δὲν εἶνε μόνον τεκμήρια τῆς ψυχικῆς εὐγενείας καὶ καλοκάγαθίας των, ἐφ' αἷς ὀφείλομεν αὐτοῖς αἰωνίαν εὐγνωμοσύνην, ἀλλὰ καὶ μνημεῖα μαρτυροῦντα τὴν ἀπαράμιλλον ἐγκράτειαν αὐτῶν καὶ αὐταπάρησιν. Εἶθε νὰ χρησιμεύσωσιν αὐταὶ εἰς πᾶσαν γενεὰν ὡς κέντρα καὶ παραδείγματα πατρικῶν ἀρετῶν, δι' ὧν μόνον εἶνε ἐφικτὰ τὰ ἀγαθὰ τῆς εὐημερίας καὶ τοῦ ὑγιοῦς πολιτισμοῦ.

Αἱ διαθήκαι αὐταὶ ἐκδίδονται ἀκριβῶς ὡς εὐρέθησαν συντεταγμέναι ἄνευ γραμματικῶν διορθώσεων. Ὑπάρχουσι δὲ καὶ ἄλλα ἀρχαῖα ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐλέη κληροδοτηθέντα εἰς τὴν πόλιν τῶν Ἰωαννιτῶν εἴτε διὰ διαθηκῶν, αἵτινες ἀπώλοντο, εἴτε ἄνευ τοιοῦτων. Παρελείφθη μόνον ἐνταῦθα ἡ διαθήκη τῶν κορυφαίων τῆς Ἡπείρου εὐεργετῶν, τῶν ἀοιδίμων ἀδελφῶν Ζωσιμᾶ, διότι αὕτη ὑπάρχει πρὸ πολλοῦ ἤδη ἐκδεδομένη ἐν ἰδίῳ τεύχει ἑλληνιστῆ καὶ ῥωσιστῆ!

XIII

ΔΙΑΘΗΚΗ

ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΠΑΣΧΟΥ

Νικόλαος Πάσχος τις αποβιώσας ἐν Κερκύρα, ὅπου πρὸ πολλῶν ἐτῶν ὑπῆρχεν ἐγκατεστημένος, ἐγκατέλιπε μικράν τινα περιουσίαν, τῆς ὁποίας μέρος διὰ διαθήκης του διένειμεν εἰς τοὺς συγγενεῖς του, τὸ δὲ λοιπὸν ἀφιέρωσεν ὑπὲρ τῆς ἐν Ἰωαννίνοις σχολῆς ἵνα διὰ τοῦ τόκου αὐτοῦ σπουδάζωσι τρεῖς ἢ τέσσαρες μαθηταί.

Μεταξὺ τῶν συγγενῶν τοῦ μακαρίτου αὐτοῦ ὑπάρχει καὶ ἡ χήρα ἤδη σύζυγος τοῦ Ἀναστασίου Κυριάκη καλουμένη, ἣτις μὴ εὐχαριστηθεῖσα εἰς ὅ,τι ὁ μακαρίτης σύζυγός της ἐν τῇ διαθήκῃ του τῇ ἄφησε, προσέβαλε διὰ τοῦ δικαστηρίου τὴν

διαθήκην του ἐπὶ σκοπῷ τοῦ νὰ οἰκειοποιηθῇ ἅπασαν αὐτοῦ τὴν περιουσίαν. Κατὰ συνέπειαν τούτου ἡ πόλις τῶν Ἰωαννίνων ἀποκατέστησεν εἰς Κέρκυραν ἐπίτροπον ἵνα ἐμφανισθῇ εἰς τὸ δικαστήριον πρὸς ὑποστήριξιν καὶ ὑπεράσπισιν τῆς ἰσχύος καὶ τοῦ κύρους τῆς διαθήκης. Ἐσχάτως λοιπὸν ὁ ἐπίτροπος οὗτος ἀπέστειλεν εἰς τὴν κοινότητα τῶν Ἰωαννίνων τὸ ἀκόλουθον ἔγγραφον, ὅπερ διαλαμβάνει τὰς ἰσχυροτέρας κατὰ τῆς διαθήκης προσβολὰς τῆς κυρ Ἀναστασίας.

Ἔπεται τὸ ἔγγραφον.

« Κατὰ τὸ 807 ἄρθρον τοῦ πολιτικοῦ κώδικος ὁ ὑπήκοος Ἴόνιος δύναται νὰ διαθέσῃ ὑπὲρ ἀλλοδαποῦ ἂν μεταξὺ τῶν δύο ἐθνῶν ὑπάρχῃ δικαίωμα ἀμοιβαιότητος, ἐπιφυλαττομένων δὲ τῶν ἐξαιρέσεων ὅσαι διὰ διπλωματικῶν συνθηκῶν δυνατὸν νὰ λάβωσι χώραν.

Τοιαύτη διάταξις δὲν συμμορφοῦται μὲ τὸ 608 ἄρθρον τοῦ ἰδίου κώδικος τὸ ἀποβλέπον τὴν ἐξ ἀδιαθέτου διαδοχὴν, δι' οὗ ὁ ἀλλοδαπὸς δύναται νὰ κληρονομήσῃ τὴν περιουσίαν τὴν ὁποίαν ἀλλοδαπὸς τις ἢ ἡμεδαπὸς διακατεῖχεν εἰς τὴν Ἴόνιον Ἐπικράτειαν κατὰ τὸ ἄρ. 17, 18 καὶ 19 τοῦ παρόντος κώδικος, τοῦτέστιν ὅταν ἡ κυβέρνησις εἰς τὴν ὁποίαν ἀνήκει διαδηλώσῃ ἐπισήμως ὅτι παραχωρεῖ τὴν ἀμοιβαιότητα εἰς τοὺς Ἰονίους· ἡ διαφορὰ μεταξὺ τῶν δύο αὐτῶν ἄρθρων συνίσταται εἰς τὸ ὅτι δύναταί τις νὰ διαθέσῃ ὑπὲρ ἀλλοδαποῦ ὅταν πραγματικῶς ὑπάρχῃ ἀμοιβαιότης, ἀλλ' ὁ ἀλλοδαπὸς δὲν ἀποδέχεται κληρονομίαν ἐξ ἀδιαθέτου εἰμὴ ὑπαρχούσης τῆς ἐπισήμου διαδηλώσεως τοῦ κράτους εἰς τὸ ὁποῖον ἀνήκει.

Αὐτὸς εἶνε ὁ τρόπος, κατὰ τὸν ὁποῖον δύναται ν' ἀντιταχθῇ ἡ ἀγωγή τῆς κυρίας Κυριάκη κατὰ τὴν πρώτην προσβολὴν ἣν κάμει τῆς διαθήκης, ὡς πρὸς τὴν ποσότητα δηλαδὴ τῶν κληροδόχων.

Ἀνάγκη ὅθεν ν' ἀποδείξωμεν ὅτι πραγματικῶς ἡ ἀμοιβαιότης ὑπάρχει, δηλ. ὅτι εἰς τὸ Ὀθωμανικὸν Κράτος καὶ ἰδίως εἰς Ἰωάννινα τὸ δικαίωμα ξενοκληρίας δὲν ἀναγνωρίζεται, καὶ

έκαστος δύναται νά διαθέσῃ τῶν πραγμάτων του ἕνεκα διαθήκης ἢ δωρεᾶς εἴτε εἰς ἡμεδαπούς εἴτε εἰς ἀλλοδαπούς ἀδιαφόρως.

Τοῦτο δύναται ν' ἀποδειχθῇ καί μὲ ἐπίσημον πιστοποιητικὸν τῶν ἐκεῖσε ἀρχῶν καὶ τῆς πρεσβείας ἢ προξενείου· πρέπει δὲ νά γείνη ἔρευνα περὶ ὧν τῶν πράξεων ἀμοιβαιότητος μεταξὺ τοῦ Ἰονίου Κράτους καὶ τοῦ Ὀθωμανικοῦ.

Τὸ δεύτερον μέσον δι' οὗ προσβάλλεται ἡ διαθήκη τοῦ κῦρ Πάσχου στηρίζεται εἰς τὸ 805 ἄρθρον τοῦ πολιτικοῦ κώδικος, ὡς πρὸς τὴν ἀνικανότητα δηλαδὴ τῶν ἐκκλησιῶν καὶ ἄλλων δημοσίων καταστημάτων. Καὶ ὡς πρὸς τοῦτο ἀνεξαρτήτως πάσης δικαιοματικῆς συζητήσεως πρέπει ν' ἀποδείξωμεν ὅτι οἱ εἰς Ἰωάννινα διαμένοντες ὑπήκοοι ὀθωμανοὶ καὶ ἐν γένει οἱ Ὀθωμανοὶ ὑπόκοοι δύνανται ἐλευθέρως καὶ ἀδιακρίτως νά διαθέσωσιν ὑπὲρ ἐκκλησιῶν καὶ ἐκπαιδευτικῶν καταστημάτων.

Τοιαῦτα λοιπὸν ἐπίσημα ἔγγραφα εἶνε ἀνάγκη νά προσαχθῶσιν ἐν τῷ δικαστηρίῳ εἰς διεκπεραίωσιν τῆς δίκης.

ΔΙΑΘΗΚΗ

Τὴν ἡμέραν 19 Ἰουνίου ε. π. 1 πρώτην Ἰουλίου ε. ν. 1853 πενήτα τρεῖς Κερκύρα ὥρα μία μετὰ μεσημβρίαν· ἐπειδὴ καὶ διὰ τῆς χθεσινῆς πράξεως τοῦ μονομελοῦς πρωτοδικείου, σημειωμένη εἰς τὸ περιθώριον τῆς ἐπίσης χθεσινῆς ἰκετηρίου, ἀντικατεστάθην ἐγὼ ὁ ὑπογεγραμμένος συμβολαιογράφος εἰς τὴν τοῦ συμβολαιογράφου Κ. Σπυρίδωνος Κουλλούρη θέσιν ὡς μοὶ παρεδόθησαν αἱ δύο μυστικαὶ διαθήκαι τοῦ ἀποβιώσαντος Κ. Νικολάου Πάσχου, ἡ μὲν ἡμερολογημένη τῇ 26 8βρίου 1846, ἡ δὲ 23 Ἀπριλίου 1847, ἵνα ἀναγράψω αὐτάς, διὰ τοῦτο εἰς τὴν παρουσίαν τῶν ὑποσημειωμένων γνωστῶν μοι μαρτύρων ἔπεται ἡ ἀναγραφή τῶν ἰδίων, ἀρχίζων ἀπὸ τὴν πρώτην ἄνω σημειωμένην.

Τῇ 30 Αὐγούστου 1852 ὤφθη Χ. Κογεβίνας τοῦ πρωτοδικείου· ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον, πάσης γὰρ ἀπολογίας

ἀποροῦντας, ταύτην σοι τὴν ἱκεσίαν ὡς Δεσπότης οἱ ἁμαρτωλοὶ προσφέρομεν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Τὰς 26 Ὀβρίου ε. α. 1846 Κορφοῦς.

Δόξα τῇ ἁγίᾳ καὶ ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς ἀπεράντους αἰῶνας, ἀμήν.

Πρῶτον καὶ κατ' ἀρχάς, μυριοπόθητοί μοι συγγενεῖς καὶ ὁμοιοπαθεῖς ἀδελφοί, ἀνοικταῖς ταῖς ἀγκάλαις δεόμενος, εὐχομαι καὶ ὅλη μου τῇ ψυχῇ καὶ καρδίᾳ ἱκετεύω καὶ ἐκτενῶς παρακαλῶ τὸν πανοικτίρμονα, φιλόανθρωπον καὶ πολυεύσπλαγγνον δημιουργὸν καὶ πλάστην ἡμῶν Θεὸν ὅπως ἴλεως, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος γένοιτο, καὶ ἐκ τοῦ πλούτου τῆς ἀπείρου αὐτοῦ ἀγαθότητος δώσῃ καὶ παρέξῃ μικράν τινα ἄνεσιν καὶ παραμυθίαν εἰς τὰ πλημμελήματα καὶ ἀπειροπληθῆ παραπτώματα ἐμοῦ τοῦ οἰκείᾳ θελήσει ἡμαρτηκότου καὶ πταίσαντος, ὁ ὁποῖος ἐγὼ ὁ ἁμαρτωλὸς καὶ ὄλος τῇ ἁμαρτίᾳ βεβυθισμένος μετὰ πολλῶν δακρύων προστρέχω, καταφεύγω εἰς τὴν θείαν δέησιν καὶ κοινήν παράκλησιν ἀπάντων τῶν ἁγίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, προφητῶν, Ἀποστόλων, ὁμολογητῶν, ἀσκητῶν, μαρτύρων, πατριαρχῶν, ἱεραρχῶν καὶ ἁγίων διδασκάλων, ὅπως ἔντευξιν καὶ ἔντονον παράκλησιν ποιήσωσιν εἰς τὸν πανάγαθον ἡμῶν Θεὸν δι' ἐμὲ τὸν ἐν πολλαῖς καὶ ἀμετρήτοις ἁμαρτίαις ἀπειράκις παραπεσόντα· ταυτοχρόνως δὲ δυσωπῶ γονυκλιτῶς καὶ γονυπετῶς δέομαι τὴν ὑπερευλογημένην δέσποιναν ἡμῶν θεογεννήτριαν καὶ ἀειπάρθενον Μαρίαν, τὴν κοινήν ἡμῶν ἀλάθητον μεσίτρειαν καὶ κατὰ μεγίστην χάριν μητέρα, ὅπως τὸ κοκκίνωπον αὐτῆς χεῖλος μόνον κινήσῃ καὶ εἴπῃ πρὸς τὸν φιλοστοργώτατον, γλυκύτατον καὶ ἐρασμιώτατον αὐτῆς μονογενῆ υἱὸν «χορήγησον, δὸς τῷ νῦν προσπεσόντι ἀσώτῳ υἱῷ καὶ ἐκ βάθους ψυχῆς τε καὶ καρδίας μετανοοῦντι ἄφεσιν καὶ ταχεῖαν συγχώρησιν», καὶ ἀρκεῖ μοι φθάνει μοι αὐτὸ τοῦτο διὰ τὴν ἐμὴν σωτήριαν, τὴν ὁποῖαν ἂν καὶ ἀναξίως δακρυροῶν ζητῶ καὶ τὰ λοιπὰ σιωπῶ, φωνάζων τρεῖς ἄχ! ἀδελφοί, ἄχ! μυριάκις ἄχ! καὶ ὄχι τρεῖς.

Βον Κατὰ χρέος δ' ἀπαραίτητον ἔρχομαι καὶ πρὸς ὑμᾶς αὐτοὺς τοὺς διαμένοντας ἐν τῷ σταδίῳ τοῦ παρόντος ματαίου, βραχυβίου καὶ ὠχυμόρου κόσμου· ζητῶ ὄχι μόνον τὴν ἄφρῃσιν καὶ συγχώρησιν τῶν πλημμελημάτων μου ὅπου λόγῳ ἢ ἔργῳ ἢ διανοίᾳ ἤμαρτον καὶ ἔσφαλα πρὸς ὑμᾶς αὐτοὺς τοὺς ἰδίους ἐκῶν καὶ ἄκων, ἀλλ' ἀπαξάπαντες μὲ συντριβὴν ἐκούσιον καὶ θέλησιν ψυχῆς τε καὶ καρδίας νὰ ἰκετεύσητε καὶ παρακαλέσητε τὸν παραδεχόμενον κάθε ἀμαρτωλὸν πλάστην καὶ δημιουργὸν κύριον καὶ Θεὸν ἡμῶν, τὸν ἐρχόμενον καλέσαι κατὰ τὴν εὐαγγελικὴν αὐτοῦ ῥῆσιν ἀμαρτωλοὺς ἵνα δώσῃ μοι τὴν ἄφρῃσιν τῶν ἀμαρτιῶν, ἀνομιῶν, ἀπείρων βλασφημιῶν, ἀνοσιουργημάτων μου κτλ. κτλ. παρ' ἐμοῦ δὲ τοῦ νῦν ἀφώνου καὶ βεβυθισμένου ποτὲ τῆς ἀμαρτίας ἐστάθητε καὶ εἴσθε συγκεχωρημένοι, καὶ ἐξεφώνησα αὐτὸ τοῦτο ἐν καιρῷ ἐξ ὅλης μου τῆς ψυχῆς καὶ ἀπὸ τὸ βάθος τῆς καρδίας μου. **ΝΟΥΙΘ ΠΑΣΧΟ** » **Ἱερεὺς ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΒΡΑΧΛΙΩΤΗΣ** » **Κ. ΜΠΑΛΤΑΣ** » **ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ Κ. ΠΑΣΧΟΥ** » **ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΒΑΛΣΑΡΑΚΗΣ** μάρτυρας » **ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΑΒΡΑΜΗΣ** μάρτυρας..

13/25 Αὐγούστου 1852 ἰδὲ ὑπογραφή εἰς τὰς πράξεις μου ὁ συμβολαιογράφος **ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΣΤΑΜΑΤΙΟΥ ΚΟΥΛΛΟΥΡΗ**.

Γον Κατὰ πολλῆς καὶ μεγάλης καθυποχρεώσεως δέομαι καὶ παρακαλῶ τοὺς ἐντίμους κυρίους **Κ. Μπαλτᾶν** καὶ **Δημ. Δημολίτζαν** νὰ λάβωσι σπλάγγνα φιλανθρωπίας, εἶχον ὅμως πρὸς ὑμᾶς αὐτοὺς τοὺς ἰδίους παρομοίαν διάθεσιν καὶ θέλησιν ἀπροφάσιστον διὰ τὸν φθαρτὸν τοῦ χαμένου τούτου κόσμου καὶ ἄδηλον τοῦ φοβεροῦ δράκοντος, λέγω τοῦ τρομεροῦ ἐκείνου καὶ ἀδυσωπήτου θανάτου μου κοινοῦ ἡμῶν φθορέως, νὰ ἐπιστατήσωσι τώρα εἰς τὴν ταφὴν μου, ποιοῦντες ὅλα τὰ χριστιανικὰ χρέη ὡς δεῖ καὶ προσήκει· κοινῇ δὲ γνώμῃ καὶ εὐχαριστήσῃ ἔπειτα νὰ κοπιάσωσι δι' ὀλίγας ἡμέρας νὰ πληρώσωσι καὶ δικαιώσωσιν ὅλους τοὺς γλυκυτάτους μου δανειστὰς κατὰ τὰ ἔγγραφα μου ἀνά χεῖρας αὐτῶν ἔχουσι κτλ. ἂν δὲ ὑπάρχη καὶ

λ/μός τις μικρός, να πληρωθῆ· εὑρίσκεται αὐτός ὁ λ/μός εἰς τι φύλλον χαρτί σημειωμένον ἔξωθεν « προβλέψεις πραγματειῶν ». Παρακαλῶ δὲ προσέτι ὑμᾶς αὐτοὺς τοὺς δι' ὀλίγον διάστημα φιλτάτους μοι ἐπιτρόπους νὰ μὴ ζητήσητε οὐδὲν τίποτε ἀπὸ τοὺς χρεωφειλέτας μου, τὰ ὀνόματα τῶν ὁποίων φαίνονται εἰς τὸν γενικὸν λ/μὸν τῷ τίτλῳ « Κάσσα μετρητῶν », τὰ χρέη δ' αὐτῶν εἶνε περὶ τὰ τάλληρα τετρακόσια ἀριθ. 400. Οἱ χρεῶσταί μου ὁποῦ εἶνε εἰς θέσιν νὰ πληρώσωσιν εἶμαι βέβαιος ὅτι μόνοι των θέλει λάβωσι τὴν φροντίδα καὶ ἐπιμέλειαν νὰ δώσωσι τὸ χρέος των, τὰ ὀνόματα δ' αὐτῶν εὑρίσκονται τακτικῶς γεγραμμένα εἰς τὰ βιβλία ὀνομαζόμενα « ληψοδοτικὸν » καὶ « πρόχειρον », τὰ λοιπὰ ἀναφερόμενα εἰς τὴν ἀμέλειάν των ὁποῦ δὲν πιστεύω μένουσιν εἰς τὴν ἀπὸ μεγίστην καλοσύνην φροντίδαν σας κτλ.

Δ^{ον} Διατίθεμαι καὶ διορίζω νὰ δοθῶσι τῇ Κ^η Βασιλικῇ ἐκ μητρὸς ἑξαδέλφης μου γρ. τουρκικὰ 3000 τρεῖς χιλιάδες, ὅλα τὰ φορέματά μου καὶ βιβλία μου ἐν γένει ὅλα διὰ νὰ χρησιμεύσωσιν εἰς τὰ τέκνα αὐτῆς. Νὰ δοθῶσι προσέτι γρ. τουρκικὰ πεντακόσια ἀριθ. 500 εἰς τὴν ἑγγονον, τὸ ὄνομα αὐτῆς ἀγνοῶ, τῆς κυρίας Ζωήτζας ἐκ μητρὸς θείας μου, ἡ ὁποία ἂν ζῆ, νὰ λάβῃ καὶ αὐτὴ ἢ ἰδία γρ. τουρκικὰ ἀριθ. 1000 χίλια· ὁμοίως νὰ δοθῶσιν εἰς δέκα, εἴκοσιν ἢ καὶ τριάκοντα συγγενεῖς — δὲν γνωρίζω ὅμως κανένα — ἀφοῦ ἤθελε παρουσιασθῶσι τακτικῶς εἰς διάστημα χρόνον ἕνα ἀνὰ γρόσια τουρκικὰ ἀριθ. 50 πενήντα, δι' ὅσους δὲν ἔχουν ἀποδεικτικὰ ἑγγραφα, νὰ δοθῶσι γρ. τουρκικὰ ἀρ. 20 νὰ μὴ ἀγανακτήσωσι κατ' ἐμοῦ ἔχοντας ἄδικον· ὅλοι δὲ οἱ ἄγνωστοί μου συγγενεῖς τακτικῶς καὶ μὴ παρουσιασθέντες νὰ μὴ ὑπερβαίνωσι τὸν τελευταῖον ἀνέφερα ἀριθμὸν 30, καὶ ἂν τυχὸν φανῶσι καὶ ἄλλοι, νὰ μὴ λάβωσιν οὐδὲν τίποτε. Νὰ δοθῶσι δ' ἀκόμη τῇ φιλτάτῃ μου καὶ ἀξιεράστῃ μου συζύγῳ Ἀναστασία Κυριάκη ποτὲ Πέτρου τάλληρα ἀρ. 500 πεντακόσια ὁποῦ εἶνε τὸ προικεῖόν της καὶ ἕτερα πεντακόσια ἀρ. 500 νὰ χρησιμεύσωσι καὶ αὐτὰ διὰ προικεῖόν της ἢ

δι' ὅ,τι ἄλλο εὐαρεστηθῆ, ὁμοῦ τάλληρα Βεν. χίλια, ὅλα τὰ φορέματά της ὡς εἶνε καὶ εὐρίσκονται, ὅλα τὰ κινητὰ της οἰκίας παρ' ἐμοῦ προτοῦ καὶ τώρα νεωστὶ ἠγορασμένα καὶ ὅσα ἄλλα της ἐχαρίσθησαν νὰ ἦνε ἴδια ἰδικά της ἐκτὸς τῶν βραχιολίων λεγόμενα. « Νίκος Πάσχου ».

Τῆ 28 Αὐγούστου 1852 μονομελεῖ Πρωτοδικεῖω Σπυρ. Κουλλούρης συμβολαιογράφος μανίκια ἢ μπελεζίκια, τὰ ὅποια εἶνε τῷ Εὐγ. Κωνστ. Στέργιω Χατζῆ Μάνθου καὶ ἐκράτησα ἐνέχυρον ταλ. 102.20 χρεωστεῖ καὶ ὡς εἰς τὸν τρίτον παράγραφον εἶπον τῷ ἐχαρίσθησαν, καὶ ἂν αὐτὸς ὁ ἴδιος ζῆ καὶ ὑπάρχη, νὰ τῷ δοθῶσι καὶ ἐπιστραφῶσι χωρὶς τῆς παραμικρᾶς δυσκολίας καὶ αἰτιολογίας, ἄλλως πως ν' ἀφαιρεθῶσιν ἐκ τῶν ταλλήρων πεντακοσίων ὑμετέρων ἐχαρίσθησαν ὡς ἀντικρυ τῆ Κ^α Ἀναστασία τάλληρα ἑκατόν, καὶ νὰ μείνωσι τάλληρα τετρακόσια διὰ τὴν Κ^{αν} Ἀναστασίαν καὶ ἑκατόν διὰ τὸν Κ^{ον} Στέργιον Χατζῆ Μάνθου ἀξιασμὸς τῶν μπελεζικίων του. Τὰ δὲ λοιπὰ χρήματά μου ἂν καὶ ὀλίγα καὶ σχεδὸν τίποτε ὡς πρὸς τὰς προσφορὰς τῶν κατὰ καιροῦς γενναίων πατριωτῶν ἡμῶν, μ' ὅλον τοῦτο παρακαλῶ θερμότατα ἅπαντας τοὺς κατὰ καιρὸν ἐφόρους καὶ ἐπιτρόπους τῆς Γενικῆς Σχολῆς τῶν ἐκκλησιῶν καὶ τῶν λοιπῶν καταστημάτων ἐν Ἰωαννίνοις τῆ φιλτάτη μου πατρίδι νὰ ἐπιμελῶνται ὅπως ἀσφαλῶς νὰ τοκίζωνται τώρα, διὸ ἐπιφορτίζονται καὶ οἱ ῥηθέντες κύριοι Μπαλντᾶς καὶ Δημολιτῆς νὰ συμμεθέξωσι μετὰ τῆς ἐντιμότητος ἡμῶν ὅπως κατατεθῶσιν αὐτὰ τὰ ὀλίγα μετρητὰ ὁμοῦ μὲ ἐκεῖνα τῶν χρεωφειλέτων μου, συμποσούμενα περίπου Μουχουδιέδες ἀριθ. 3000 τρεῖς χιλιάδες ἢ καὶ περισσότερα, ὅσα δηλαδὴ μείνωσι καθαρὰ, ἀσφαλέστατα· τώρα δὲ γνωμοδοτῶ καὶ παρακαλῶ νὰ ἐγκρίνητε τὴν θέλησίν μου, νὰ κατατεθῶσιν εἰς τὴν Τράπεζαν τῶν Ἀθηνῶν· μετὰ παρέλευσιν δὲ χρόνων μένει μόνη ἡ φροντίς εἰς τὴν διάθεσιν τῆς ἀγαθῆς διευθύνσεως ὑμῶν τῶν κατὰ καιροῦς ἐφόρων καὶ ἐπιτρόπων εἰς τὰ γενικὰ καταστήματα τῆς γλυκυτάτης μου πατρίδος, λέγω τὰ Ἰωάννινα. Τὸν καρπὸν αὐτῶν ἦτοι τὸ

χρονικόν διάφορον καὶ ὄχι ποτὲ τὸ κεφάλαιον, τὸ ὁποῖον διατίθημι νὰ ἦνε αἰώνιον καὶ ἕως οὗ ὁ φθαρτὸς κόσμος εἶνε καὶ εὐρίσκεται, νὰ δίδηται εἰς δύο ἢ καὶ τρία πτωχὰ παιδία, ὅταν ἔχωσι τὴν θέλησιν νὰ σπουδάσωσι, τὰ ὁποῖα καὶ πάντοτε νὰ λαμβάνητε τὴν καλοσύνην νὰ εὐρίσκωνται καὶ ὅταν ἦνε περισσότερα τῶν τριῶν, νὰ ψηφοφορήτε, καὶ ὁποιοῦδήποτε τύχη· ὅταν ὑπάρχη ὅμως νέος τις ἐκ τῆς συγγενείας μου ὅσον μακρὰ καὶ ἂν ἦνε ἡ συγγένεια, μὲ ὑποχρεοῖτε τὰ μέγιστα νὰ ἐμπεριέχεται ἤτοι νὰ ἦνε εἰς ἐκ τῶν δύο ἢ τῶν τριῶν παντοτεινῶς καὶ αἰωνίως. Πρὸς ἀνακούφισιν δὲ καὶ ἐλάττωσιν, ὡς δογματίζει ἡ ἱερὰ ἡμῶν θρησκεία, ἣν καὶ μετὰ πολλῆς κατανύξεως λατρεύων ὑμνολογῶ, νὰ γίνηται κατ' ἔτος εἰς κάθε χρόνον τὴν ἡμέραν τοῦ ἁγίου Νικολάου ἐν συλλείτουργον διὰ τοῦ ἀρχιερέως καὶ ἀπάσης τῆς φαμιλίας αὐτοῦ καθ' ὅλην τὴν ἐκκλησιαστικὴν τάξιν καὶ ἀρμονίαν (καὶ μὲ λογίδριον ἂν ἦνε ἱεροκῆρυξ, ὅστις νὰ κηρύττῃ στεντωρίᾳ τῇ φωνῇ τὰ περὶ τῆς βραχυβιότητος τοῦ παρόντος φθαρτοῦ καὶ μηδενικοῦ κόσμου καὶ λοιπὰ ἀποβλέποντα τὴν ὠφέλειαν καὶ σωτηρίαν τῆς ψυχῆς, τὸ ἀθάνατον κειμήλιον καὶ θησαυρὸν παντοτεινὸν κτλ. κτλ. Νὰ μνημονεύωνται δὲ εἰς αὐτὴν τὴν θεῖαν καὶ ἱερὰν τελετὴν τὰ ἀκόλουθα ὀνόματα: Νίκος Πάσχος· τεθνεῶτα: Ἰωάννης καὶ Παναγῆς γονεῖς μου, Κωνσταντῖνος καὶ Ἀθανάσιος διδάσκαλοί μου, Νικολάου δούλου σας τοῦ ἀμαρτωλοῦ· ζῶντα: τὰ ὀνόματα τῶν ἐφόρων καὶ ἐπιτρόπων κατὰ καιροῦς ὑπαρχόντων, οἱ ὁποῖοι ἔφοροι καὶ ἐπιτροποι θερμοπαρακαλοῦνται ν' ἀφαιρῶσι τάλληρα 20 ἢ 25 εἰκοσιν ἢ καὶ εἰκοσιπέντε ὅσα ἐξαρκέσωσιν ἀπὸ τὸν τόκον τῶν χρημάτων μου ἢθελε κάθε χρόνον λαμβάνουσιν, ὥστε πλουσιοπαρόχως τὴν ἡμέραν αὐτὴν τοῦ ἁγίου Νικολάου νὰ ἐξοδεύωνται εἰς κόλυβα καὶ ἱερὰν λειτουργίαν.

Κατὰ τὸν ὀπισθεν διορισμὸν μου ἀδικοῦνται τὰ πτωχὰ παιδία, παρακαλῶ ὅμως αὐτὰ θερμῶς καὶ μὲ πολλὴν μου ὑποχρέωσιν νὰ μὲ συγχωρήσωσι διὰ νὰ στοχάζωμαι νὰ ἦνε ὠφελιμον εἰς τὴν ψυχὴν, ἀποβλέπων τὸ θεῖον καὶ ἱερὸν συλλείτουργ-

γον, τὸ ὁποῖον νὰ γίνηται ἀνὰ ἕκαστον χρόνον εἰς κάθε ἐκκλησίαν, δηλαδή τῆς Μητροπόλεως ἁγίου Ἀθανασίου, ἁγίου Νικολάου, τοῦ Ἀρχιμανδρείου, ὅπου ἡ γλυκυτάτη μου μήτηρ ἐνεταφιάσθη, τῆς ἁγίας Μαρίνης, καὶ ὅποτε ἀξιολογηθῆ, νηνεμίας οὔσης, καὶ εἰς τοῦ ναοῦ τῆς Περιβλέπτου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, καὶ εἰς καθ' ἕκαστον χρόνον αἰωνίως ὥστε ὁ κόσμος ὑπάρχει νὰ γίνωνται τὰ ἴδια καὶ ἀπαράλλακτα καὶ τῆς ῥηθείσης ἁγίας ἐκκλησίας. Φίλτατοί μοι πατριῶται, μὴ ἀμελήσητε διὰ τὴν ὀλίγην ποσότητα νὰ ἐκπληρώσητε τὴν θερμὴν μου δέησιν καὶ ἐκτενῆ ἰκεσίαν μου, διότι ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, ἐνῶ πολλοὶ πλούσιοι ἔβαλον εἰς τὸ Γαζοφυλάκιον ἄπειρον καὶ χρυσὸν καὶ ἄργυρον, ἐκίνησε περισσότερον τὴν προσφορὰν τῆς χήρας (Μάρκου ψ. Β): πάντες ἐκ τοῦ περισσεύματος αὐτῶν ἔβαλον, αὐτὴ δὲ ἐκ τῆς ὑστερήσεως αὐτῆς πάντα ὅσα εἶχεν ἔβαλεν, ὅλον τὸν βίον αὐτῆς, ὅπου ἦτο, ὡς καλῶς γινώσκετε, λεπτὰ ὄλα δύο· ἐκ τούτου τοῦ θείου ῥητοῦ κινούμενος καὶ ὁ μὲ βαθὺ σέβας καὶ μεγίστην ἀγάπην ὑποσημειωμένος ποτὲ πατριώτης σας, νὰ σᾶς ὑπενθυμίσω καὶ ὄχι νὰ δικαιολογήσω νὰ συντάξητε καὶ μὲ τὴν ἀνήκουσαν προσοχὴν νὰ ἐξετάσητε τὴν μεγίστην μου ἔφεισιν καὶ ἄμετρον θέλησίν μου καὶ ὄχι τὴν ὀλιγότητα τῆς προσφορᾶς μου· διότι ἐπεθύμουν καὶ ἤθελον μὲ πολλαπλάσιον χρηματικὴν ποσότητα καὶ ὄχι μὲ μηδενικὰ νὰ φανῶ ὠφέλιμος, ὡς καὶ ἄλλοι πολλοὶ ἀξιωμακάριστοι πατριῶται, καὶ εὐεργετικὸς τῇ τερπνοτάτῃ μου γῆ καὶ πατρίδι, τὰ Ἰωάννινα καὶ τὰ λοιπὰ ἀφαιρούμενα τῇ οἰκείᾳ τῆς μεγάλης ἡμῶν ἀγαθῆς διαθέσεως καὶ ἀπείρου καλοσύνης κτλ. κτλ. ἡ παροῦσα μου διαθήκη νὰ τυπωθῆ καὶ διαμοιρασθῆ εἰς ὄλας τὰς ἱεράς ἐκκλησίας Ἰωαννίνων, σχολεῖα καὶ λοιπὰ καταστήματα, ὥστε κατ' ἔτος ὄλοι κοινῶς νὰ ἀναγινώσκωσι καὶ νὰ προσέχωσι τὴν ἀκεραιότητα αὐτῆς, πρὸς τὸ παρὸν δὲ νὰ τυπωθῶσι φύλλα πενήντα ἀρ. 50 καὶ νὰ διαμοιρασθῶσιν ἀπὸ τοὺς ἐδῶ ἐπιτρόπους μου ΚΚ. Μπαλντᾶν καὶ Δημ. Δημολίτζαν, καὶ μετὰ παρέλευσιν χρόνων δέκα ἀπὸ τοὺς κατὰ καιρὸν ἐφόρους καὶ ἐπι-

τρόπους τῶν Ἰωαννίνων ἄλλα φύλλα 50, καὶ αὐτὸ νὰ ἐξακολουθῇ πάντοτε χωρὶς ἀμέλειαν· εἰς ἔλλειψιν δὲ ἱεροκήρυκος ἀναγινώσκονται τὰ ἐμπεριεχόμενα ἐπ' ἐκκλησίᾳ ἐν ταύτῃ τῇ διαθήκῃ μου κάθε χρόνον, καὶ νὰ φυλάττωνται σῶα καὶ μετὰ πολλῆς ἀκριβείας, ὥστε κάθε ἀγαθὸς πατριώτης νὰ καταθέτῃ ἀδιστακτικῶς τὴν μεγάλην.

ΝΙΚΟΣ ΠΛΕΧΟΣ.

Τῇ 30 Αὐγούστου 1852 ὦφθη Χρ. Κογεβίνας τοῦ Πρωτοδικείου.

Τῇ 28 Αὐγούστου 1852 Μονομ. Πρωτοδικεῖον.

Τὰς 23 Ἀπριλίου 1847 Κορφούς.

ΣΠ. ΚΟΥΛΟΥΡΗΣ

Συμβολαιογράφος.

Ἐλέησον ἡμᾶς κύριε ἐλέησον ἡμᾶς· πάσης γὰρ ἀπολογίας ἀποροῦντες ταύτην σοι τὴν ἱκεσίαν ὡς Δεσπότη οἱ ἁμαρτωλοὶ προσφέρομεν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Πρῶτον καὶ κατ' ἀρχὰς μυριοπόθητοί μοι γονεῖς καὶ ὁμοιοπαθεῖς ἀδελφοί, ἀνοικταῖς ταῖς ἀγκάλαις δεόμενος εὐχομαι καὶ ὄλη μου τῇ ψυχῇ καὶ καρδίᾳ ἱκετεύω ἐκτενῶς, παρακαλῶ τὸν πανοικτήρμονα, φιλάνθρωπον καὶ πολυεύσπλαχνον δημιουργὸν καὶ πλάστην ἡμῶν Θεὸν ὅπως ἴλεως, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος γένοιτο, καὶ ἐκ τοῦ πλοῦτου τῆς ἀπείρου αὐτοῦ ἀγαθότητος δώσῃ καὶ παρέξῃ μικρὰν τινα ἄνεσιν καὶ παραμυθίαν εἰς τὰ πλημμελήματα καὶ ἀπειροπληθῆ παραπτώματα ἐμοῦ τῇ οἰκείᾳ θελήσει ἡμαρτηκότος καὶ πταίσαντος· ὁ ἁμαρτωλὸς δ' ἐγὼ καὶ τῇ ἁμαρτίᾳ ὄλος βεβυθισμένος μετὰ πολλῶν καὶ θερμῶν δακρύων προστρέχων καταφεύγω καὶ εἰς τὴν οἰκείαν δέησιν καὶ κοινὴν παράκλησιν ἀπάντων τῶν ἁγίων καὶ θεοφόρων πατέρων, προφητῶν, ἀποστόλων, ὁμολογητῶν, ἀσκητῶν, μαρτύρων, πατριαρχῶν, ἱεραρχῶν καὶ ἁγίων διδασκάλων ὅπως ἔντευξιν καὶ ἔντονον παράκλησιν ποιήσωσιν εἰς τὸν πανάγαθον ἡμῶν Θεὸν

δι' ἐμὲ τὸν ἐν πολλαῖς καὶ ἀμετρήτοις ἀμαρτίαις ἀπειράκις παραπεσόντα· ταυτοχρόνως δ' οὖν δυσωπῶ γονυπετῶς καὶ δέομαι γονυκλιτῶς τὴν ὑπερευλογημένην δέσποιναν ἡμῶν θεογεννήτριαν καὶ ἀειπαρθένον Μαρίαν, τὴν κοινήν ἡμῶν ἀληθινήν μητέρα καὶ κατὰ μεγίστην χάριν μητέρα, ἵνα τὸ κοκκίνωπον αὐτῆς χεῖλος μόνον κινήσῃ καὶ εἰπῇ πρὸς τὸν φιλοστοργότατον, γλυκύτατον καὶ ἐρασμιώτατον μονογενῆ αὐτῆς υἱὸν «χορήγησον, δὸς τῷ νῦν προσπεσόντι ἀσώτῳ υἱῷ καὶ ἐκ βάθους ψυχῆς τε καὶ καρδίας μετανοοῦντα τὴν ἄφεσιν καὶ τελείαν συγχώρησιν» καὶ ἀρκεῖ μοι, φθάνει μοι αὐτὸ τοῦτο διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, τὴν ὁποίαν ἂν καὶ ἀναξίως δακρυρροῶν ζητῶ καὶ τὰ λοιπὰ σιωπῶ, φωνάζων τρεῖς ἄχ! ἀδελφοί, ἄχ! μυριάκις ἄχ! καὶ ὄχι τρεῖς.

Β^{ον} Κατὰ χρέος δ' ἀπαρκίτητον ἔρχομαι καὶ πρὸς ὑμᾶς αὐτοὺς τοὺς διαμένοντας ἐν τῷ σταδίῳ τοῦ παρόντος ματαίου, βραχυβίου καὶ ὠκυμόρου κόσμου· ζητῶ ὄχι μόνον τὴν ἄφεσιν καὶ συγγνώμην τῶν πλημμελημάτων μου δι' ὧν λόγῳ, ἔργῳ ἢ διανοίᾳ ἤμαρτον καὶ ἔσφαλον πρὸς ὑμᾶς αὐτοὺς τοὺς ἰδίους ἐκῶν ἢ ἄκων, ἀλλ' ἀπαξάπαντας μὲ συντριβὴν ἐκούσιον καὶ θέλησιν ψυχῆς τε καὶ καρδίας νὰ ἰκετεύσητε καὶ παρακαλέσητε τὸν παραδεχόμενον κάθε ἀμαρτωλὸν καὶ πταίστην πλάστην καὶ δημιουργὸν Κύριον καὶ θεὸν ἡμῶν τὸν ἐρχόμενον καλέσαι κατὰ τὴν εὐαγγελικὴν αὐτοῦ ρῆσιν ἀμαρτωλοὺς καὶ πταίστας ἵνα δῶμοι τὴν ἄφεσιν τῶν ἀμαρτιῶν, ἀνομιῶν, ἀπείρων βλασφημιῶν καὶ ἀνοσιουργημάτων μου κτλ. κτλ. κτλ. παρ' ἐμοῦ δὲ τοῦ νῦν ἀφώνου καὶ βεβυθισμένου ποτὲ τῇ ἀμαρτίᾳ ἐστάθητε καὶ εἴσθε συγκεχωρημένοι, καὶ ἐξεφώνησεν αὐτὸ τοῦτο ἐν καιρῷ ἐξ ὅλης μου τῆς ψυχῆς καὶ ἀπὸ τὰ βάθη τῆς καρδίας μου.

Γ^{ον} Μετὰ πολλῆς καθυποχρεώσεως δέομαι καὶ παρακαλῶ τὸν ἐντιμότατον Κ^{ον} Ἰ. Ἀθανασίου Κεφαλαῖ καὶ τοὺς ἐντίμους κυρίους Ἀπόστολον Δάραν καὶ Κ^{ον} Σπυρ. Πριμικίρην νὰ λάβωσι σπλάγχνα φιλανθρωπίας, ἐνθυμούμενοι τὸ φθαρτὸν τοῦ ματαίου τούτου κόσμου, νὰ ἐπιστατήσωσι τώρα εἰς ταφὴν μου,

ποιοῦντες ὅλα τὰ χριστιανικὰ χρέη ὡς δεῖ καὶ προσήκει. Νίκος Πάσχου. Κοινῇ θελήσει καὶ εὐχαριστήσῃ ἔπειτα νὰ κοπιάσωσι δι' ὀλίγας ἡμέρας νὰ πληρώσωσι καὶ νὰ δικαιώσωσιν ὅλους τοὺς γλυκυτάτους μου δανειστάς κατὰ τὰ ἔγγραφα μου ἀνὰ χεῖρας αὐτῶν ἔχουσι κτλ. ἂν δὲ ὑπάρχη καὶ λ/μός τις μικρός, νὰ πληρωθῇ. Εὐρίσκεται αὐτὸ τὸ χρέος μου εἰς κόλλαν μίαν ἔξωθεν σημειωμένον «προβλέψεις πραγματειῶν»· παρακαλῶ δὲ προσέτι ὑμᾶς αὐτοὺς τοὺς δι' ὀλίγον διάστημα φιλτάτους μοι ἐπιτρόπους νὰ μὴ ζητήσωσιν οὐδὲν τίποτε ἀπὸ τοὺς χρεωφειλέτας μου, τῶν ὁποίων τὰ ὀνόματα φαίνονται εἰς τὸν γενικὸν λ/μὸν παρόντος χρόνου τῷ τίτλῳ κάσσα μετρητῶν· τὰ χρέη δ' αὐτῶν εἶνε τάλληρα 359 καὶ $\frac{19}{100}$ · οἱ χρεῶσταί μου δὲ ὁποῦ εἶνε εἰς καλλίστην θέσιν νὰ πληρώσωσιν, εἶμαι βέβαιος διὰ τὴν καλὴν ἀρμονίαν ὁποῦ πάντοτε ἐφυλάξαμεν ὅτι μόνοι μοναχοὶ τῶν θέλει λάβουσι τὴν φροντίδα καὶ ἐπιμέλειαν καὶ δώσωσιν ἢ πέμψωσιν ἐν καιρῷ τὰ χρέη τῶν· τὰ ὀνόματα δ' αὐτῶν εὐρίσκονται τακτικῶς γεγραμμένα εἰς τὰ βιβλία ὀνομαζόμενα «ληψοδοτικὸν καὶ πρόχειρον»· ἂν τυχὸν δὲ καὶ ἀμελήσωσιν οἱ τίμιοι χρεῶσταί μου, ὁποῦ ποτὲ δὲν πιστεύω νὰ ἐξαποστείλωσι τὰ χρέη τῶν, τότε μένει νὰ λάβητε, τιμιώτατοι καὶ σεβασμιώτατοι ἐπίτροποι, ὀλίγην ὀλιγωτάτην φροντίδα νὰ ζητήσετε κτλ.

Δ^{ον} Διατίθημι καὶ διορίζω νὰ δοθῶσι τῇ Κ^ῃ Βασιλικῇ ἐκ μητρὸς ἐξαδέλφῃ μου γρόσια τουρκικὰ ἀρ. 4000 τέσσαρας χιλιάδας, ὅλα τὰ φορέματά μου καὶ βιβλία μου, ἐν γένει ὅλα νὰ μεταχειρισθῇ ὅπως τῇ φανῇ καταλληλότερον κτλ.

Νὰ δοθῶσι προσέτι γρόσια τουρκικὰ ἀρ. 500 πεντακόσια εἰς τὴν ἔγγονον, τὸ ὄνομα αὐτῆς ἀγνοῶ, τῆς ἐν μακαρίᾳ τῇ λήξει οὔσης Κ^{ᾶς} Ζωήτσας ἐκ μητρὸς θείας μου.

Ὅμοίως νὰ δοθῶσιν εἰς δέκα ἢ εἴκοσι συγγενεῖς, δὲν γνωρίζω ὅμως κανένα, ἀφοῦ ἤθελον παρουσιασθῶσι τακτικῶς εἰς διάστημα χρόνου ἕνα, ἀνὰ γρόσια τουρκικὰ ἀρ. 50 πενήντα εἰς καθ' ἕκαστον αὐτῶν, καὶ ἂν τυχὸν φανῶσι περισσότεροι συγγε-

νεῖς ἀπὸ τὸν ἀριθμὸν 20 εἴκοσι ἀνωτέρω ἀνέφερα, νὰ μὴ λάβωσιν οὐδὲν τίποτε τακτικῶς καὶ μὴ παρουσιασθέντες.

Νὰ δοθῶσι δ' ἀκόμη τῇ φιλτάτῃ μοι καὶ ἀξιεράστῳ μοι συζύγῳ Ἀναστασία Κυριάκῃ ποτὲ Πέτρου τάλληρα ἀρ. 500 ὅπου εἶνε τὸ προικεῖον τῆς, καὶ ἐκ τῶν ἡμετέρων ἕτερα τάλληρα 500, τάλληρα 1000 χίλια δλα, δλα τὰ φορέματά τῆς ὡς εἶνε καὶ εὐρίσκονται, δλα τὰ κινητὰ τῆς οἰκίας παρ' ἐμοῦ προτοῦ καὶ τῶρα νεωστὶ ἠγορασμένα, καὶ ὅσα ἄλλα τῇ ἐχαρίσθησαν, νὰ ἦνε ἴδια ἰδικά τῆς καὶ νὰ μεταχειρισθῇ ὡς βούλεται καὶ θέλει.

Νὰ δοθῶσι προσέτι καὶ τῷ εὐγ. Κ^ο Στεργίῳ Χ. Μάνθου ὅταν οὗτος ὑπάρχη, ἄλλως πως νὰ μὴ δοθῇ οὐδὲν τίποτε εἰς ἄλλον τινά, Βενέτικα τάλληρα ἀρ. 100 ἑκατόν, τιμὴ τῶν βραχιολίων των (μανίκια ἢ καὶ μπελεζίκια λεγόμενα), ἐπειδὴ καὶ τὸ πρὸς με χρέος του τάλληρα 102 ²⁰/₀₀ ἐχαρίσθη εἰς τὸν τρίτον παράγραφον ἐξηγήθη. Ἐν ζεῦγος κειμέρια μὲ μικρὰ πετράδια καὶ ταμβακέλα μία (ἀσιμένια καὶ χρυσωμένη) εἶνε ἰδικά του καὶ μὲ τὰ εἶχε ἀφήσει ἐδῶ ἵνα διὰ νὰ μοὶ στείλῃ τὸ χρέος του ἀνωτέρω ἐσημείωσα. Γὰ δὲ λδοιπὰ χρήματά μου ἂν καὶ ὀλίγα καὶ σχεδὸν τίποτε ὡς πρὸς τὰς προσφορὰς τῶν κατὰ καιροὺς γενναίων πατριωτῶν ἡμῶν, μ' ὄλον τοῦτο παρακαλῶ θερμότατα ἅπαντας τοὺς κατὰ « Νίκος Πάσχου » καιροὺς ἐφόρους καὶ ἐπιτρόπους τῆς Γενικῆς Σχολῆς, τῶν ἐκκλησιῶν καὶ τῶν λοιπῶν καταστημάτων ἐν Ἰωαννίνοις τῇ φιλτάτῃ μοι γῆ καὶ ποθεινοτάτῃ μοι πατρίδι νὰ ἐπιμελῶνται ὅπως ἀσφαλῶς νὰ τοκίζωνται, ταύτην δὲ τὴν φορὰν ἐπιφορτίζονται καὶ οἱ ῥηθέντες ἐπίτροποί μου Κυρ. Κεφαλᾶς, Δάρας καὶ Πριμικίρης νὰ συμμεθέξωσι μετὰ τῆς ἐντιμότητος ὥστε νὰ κατατεθῶσιν αὐτὰ τὰ ὀλίγα μετρητὰ ὁμοῦ μὲ ἐκεῖνα τῶν χρεωφειλετῶν μου, συμποσούμενα περίπου εἰς Ἀμερικῆς Κολ. ἀριθ. 3000 τρεῖς χιλιάδας ἢ καὶ περισσότερον, ὅσα δηλαδὴ μείνωσι καθαρὰ, εἰς μέρος καὶ τόπον ἀσφαλέστατον.

Τῶρα δὲ γνωμοδοτῶ καὶ παρακαλῶ ἀφοῦ συσκεφθῆτε καὶ

ἐγκρίνητε τὴν γνώμην μου, νὰ κατατεθῶσιν εἰς τὴν Τράπεζαν τῶν Ἀθηνῶν, ἢ ὅταν σταθῇ εὐκολον καὶ ὅπου εἶνε ὅλη ἡ θέλησίς μου καὶ ἡ ἀπόφασίς μου νὰ κατατεθῶσιν αἰώνια εἰς ἓν τῶν χωρίων Ζαγορίου ἢ καὶ εἰς δύο ἢ καὶ τρία χωρία τοῦ Ζαγορίου, καὶ ὅταν δὲν ἐπιτύχητε αὐτὸ τοῦτο, κοινῇ τῇ γνώμῃ καὶ εὐχαριστήσῃ καταθέσατέ ὅπου εὐαρεστηθῆτε καὶ ἀσφαλέστερα στοχασθῆτε. Μετὰ παρέλευσιν δ' ὀλίγων ἢ πολλῶν ἐτῶν μένει ὅλη ἡ φροντίς καὶ ἡ θέλησις εἰς τὴν διάθεσιν τῆς καλῆς καὶ ἀγαθῆς διευθύνσεως ὑμῶν τῶν κατὰ καιροὺς ἐφόρων καὶ ἐπιτρόπων εἰς τὰ γενικὰ καταστήματα τῆς γλυκυτάτης μου πατρίδος τὰ Ἰωάννινα, τὰ πολὺ παρὰ πολὺ ποθεινά μοι.

Τὸν καρπὸν αὐτῶν τῶν χρημάτων μου ἦτοι τὸ χρονικὸν διάφορον καὶ ὄχι ποτὲ τὸ κεφάλαιον, διατίθημι νὰ ἦνε αἰώνια καὶ ὥστε ὁ φθαρτὸς κόσμος εἶνε καὶ εὐρίσκεται, νὰ δώσητε εἰς δύο ἢ καὶ τρία πτωχὰ παιδιά, ὅταν ἔχουν τὴν θέλησιν νὰ σπουδάσωσι, τὰ ὅποια νὰ λαμβάνωσι πάντοτε τὴν καλοσύνην κατὰ καιροὺς εὐγ. ἐπίτροποι νὰ εὐρίσκωσι, καὶ ὅταν ἦνε περισσότερα τῶν τριῶν, νὰ ψηφοφορῶσι τὰ ὀνόματα καὶ ὁποιοῦδήποτε τύχωσιν· ὅταν ὑπάρχη ὁμως νέος τις ἐκ τῆς συγγενείας μου, ὅσον μακρὰν καὶ ἂν ἦνε ἡ συγγένεια, μὲ ὑποχρεόνετε τὰ μέγιστα νὰ ἐμπεριέχῃται ἦτοι νὰ ἦνε εἷς ἐκ τῶν δύο ἢ τῶν τριῶν νέων πάντοτε καὶ αἰωνίως· πρὸς ἀνακούφισιν δὲ καὶ ἐλάττωσιν τῶν πολλῶν μου καὶ ἀπείρων ἀμαρτημάτων ὡς καὶ δογματίζει ἡ παραινεί ἡ ἱερὰ ἡμῶν ἐκκλησία (ἦν μετὰ ἐδαφιαίας μου κατανύξεως λατρεύων ὁμολογῶ) νὰ γίνηται εἰς καθέκαστον χρόνον τὴν ἡμέραν τοῦ ἁγίου Νικολάου συλλεΐτουργον ἓν διὰ τοῦ ἀρχιερέως καὶ ἀπάσης τῆς φαιμιλίας αὐτοῦ καθ' ὅλην τὴν ἐκκλησιαστικὴν τάξιν καὶ ἀρμονίαν, καὶ μὲ λογίδριον ἂν ἦνε ἱεροκῆρυξ, ὅστις διὰ παντὸς στενωπρία τῇ φωνῇ νὰ κηρύττῃ τὰ περὶ τῆς βραχυβιότητος τοῦ παρόντος φθαρτοῦ καὶ μηδενικοῦ κόσμου κτλ. ἀποβλέποντα τὴν ὠφέλειαν καὶ σωτηρίαν τῆς ψυχῆς ὅπου εἶνε τὸ ἀθάνατον κειμήλιον καὶ ὁ αἰώνιος καὶ ἀτελείωτος θησαυρὸς καὶ τὰ λοιπὰ καὶ τὰ λοιπὰ καὶ τὰ λοιπά· εἰς αὐ-

τὴν δὲ τὴν ἁγίαν καὶ ἱερὰν τελετὴν νὰ μνημονεύωνται τὰ ἀκόλουθα ὀνόματα, τεθνεώτων·

- » Ἰωάννης καὶ Πανάγιω γονεῖς μου,
- » Πάσχος καὶ Λάμπρος πάπποι μου,
- » Κωνσταντῖνος καὶ Ἀθανάσιος διδάσκαλοί μου,
- » Νικολάου δούλου σας τοῦ ἁμαρτωλοῦ.

Ζώντων, τὰ ὀνόματα τῶν ἐφόρων καὶ ἐπιτρόπων κατὰ καιροὺς ὑπαρχόντων, οἱ ὅποιοι ἔφοροι καὶ ἐπίτροποι θερμοπαρακαλοῦνται ν' ἀφαιρῶσι τάλληρα εἴκοσιν ἢ καὶ εἰκοσιπέντε 25, ἴσως ἐξαρκέσωσι δι' αὐτὴν ταύτην τὴν ἡμέραν, ἀπὸ τὸν τόκον τῶν χρημάτων μου ἤθελε κάθε χρόνον λαμβάνουσι, ὥστε πλουσιοπαρόχως τὴν ἡμέραν αὐτὴν τοῦ ἁγίου Νικολάου νὰ ἐξοδεύωνται εἰς κόλυβα, εἰς ἱερὰν λειτουργίαν «Νίκος Πάσχος». Κατὰ τὸν ὀπισθεν διορισμὸν μου ἀδικοῦνται ὀλίγον τὰ πτωχὰ παιδιὰ· παρακαλῶ ὅμως αὐτὰ θερμῶς καὶ μὲ πολλὴν ὑποχρέωσιν νὰ μὲ συγχωρῶσι πάντοτε διὰ νὰ ἐστοχάσθην πολὺ ἀναγκαῖα πρὸς ἀνακούφισιν τῆς ἁμαρτωλῆς μου ψυχῆς τὸ θεῖον καὶ ἱερὸν συλλεΐτουργον, τὸ ὅποιον νὰ γίνηται ἀνὰ ἕκαστον χρόνον εἰς κάθε ἐκκλησίαν, δηλαδὴ τῆς Μητροπόλεως ἁγίου Ἀθανασίου, ἁγίου Νικολάου, τοῦ Ἀρχιμανδρείου, ὅπου ἡ γλυκυτάτη μου μήτηρ ἐνταφιάσθη, τῆς ἁγίας Μαρίνης καὶ ὅποτε ἀξιωθῆ νηνεμίας οὔσης καὶ εἰς τὸν ναὸν τῆς Περιβλέπτου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, καὶ εἰς καθ' ἕκαστον χρόνον αἰωνίως ὥστε ὁ κόσμος ὑπάρχει νὰ γίνωνται τὰ ἴδια καὶ ἀπαράλλακτα εἰς τὰς ῥηθείσας ἁγίας ἐκκλησίας.

Φίλτατοί μοι πατριῶται! μὴ ἀμελήσητε διὰ τὴν ὀλίγην ποσότητα τῆς συνεισφορᾶς μου ν' ἀναπληρώσητε τὴν θερμὴν μου δέησιν καὶ ἐκτενῆ ἰκεσίαν μου, ὡς καθότι, χωρὶς νὰ ἐκταθῶ εἰς ἄλλα παραδείγματα, λέγω τὸ τοῦ Κυρίου καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐνῶ πολλοὶ πλούσιοι ἔβαλον εἰς τὸ Γαζοφυλάκειον ἄπειρον χρυσὸν καὶ ἄργυρον, ἐπήνεσε περισσότερον τὴν προσφορὰν τῆς χήρας (Μαρκ. ψ. Β)· πάντες ἐκ τοῦ περισσεύματος αὐτῶν ἔβαλον, αὐτὴ δὲ ἐκ τῆς ὑστερήσεως αὐτῆς πάντα

δσα εἶχεν ἔβαλεν, ὅλον τὸν βίον αὐτῆς, ὅπου ἦτο, ὡς καλῶς γινώσκετε, ὅλα λεπτὰ δύο· ἐκ τούτου τοῦ θείου ῥήτου κινούμενος καὶ ὁ μὲ βαθὺ σέβας καὶ μεγίστην ἀγάπην ὑποσημειούμενος ποτὲ πατριώτης σας (τανῦν δὲ γῆ καὶ σποδός, μηδέν, τίποτε) νὰ σᾶς ὑπενθυμίσω, καὶ ὄχι νὰ δικαιολογήσω, νὰ συντάξητε καὶ μὲ τὴν ἀνήκουσαν προσοχὴν νὰ ἐξετάσητε τὴν μεγίστην μου ἔφραση καὶ ἄμετρον θέλησίν μου καὶ ὄχι τὴν ὀλιγότητα τῆς προσφορᾶς μου· διότι βέβαιον ἦτο ὅτι ἐπεθύμουν νὰ ἤθελα μὲ πολλαπλάσιον χρηματικὴν ποσότητα καὶ ὄχι μὲ μηδενικὰ νὰ φανῶ ὠφέλιμος, ὡς καὶ ἄλλοι πολλοὶ ἀξιομακάριστοι πατριῶται καὶ εὐεργέται, τῇ τερπνοτάτῃ μοι γῆ καὶ πατρίδι, τὰ Ἰωάννινα, κτλ. ἀφιερούμενα τῇ αἰσίᾳ τῆς μεγίστης ὑμῶν ἀγαθῆς διαθέσεως καὶ ἀπείρου καλοσύνης κτλ. κτλ.

Ἡ παροῦσα διαθήκη νὰ τυπωθῆ καὶ διαμοιρασθῆ εἰς ὅλας τὰς ἱεράς ἐκκλησίας τῶν Ἰωαννίνων, σχολεῖα καὶ λοιπὰ καταστήματα, ὥστε κατ' ἔτος ὅλοι κοινῶς νὰ ἀναγινώσκωσι καὶ προσέχωσι τὴν ἀκεραιότητα αὐτῆς.

Διὰ ταύτην τὴν πρώτην φορὰν θερμοπαρακαλοῦνται οἱ ἐδῶ φίλτατοί μου ἐπίτροποι Κ. Κεφαλᾶς, Δάρας καὶ Πριμικίρης νὰ τυπώσωσι φύλλα πενήντα 50 καὶ νὰ διαμοιρασθῶσιν ὡς ἀνωτέρω εἰς τὰς ἀγίας καὶ ἱεράς ἐκκλησίας καὶ λοιπὰ καταστήματα καὶ μάλιστα εἰς κάθε ἓνα τῶν ἱερέων, ὥστε νὰ ἐπαγρυπνήσωσι καὶ αὐτοὶ οἱ ἴδιοι νὰ ἐκτελοῦνται μὲ ὅλην τὴν ἀνήκουσαν ἀκρίβειαν αἱ θερμαὶ δεήσεις μου.

Μετὰ παρέλευσιν δὲ χρόνων δέκα θερμοπαρακαλοῦνται οἱ κατὰ καιρὸν ἔφοροι καὶ ἐπίτροποι τῶν Ἰωαννίνων νὰ τυπώσωσιν ἄλλα φύλλα 20, καὶ αὐτὸ τοῦτο νὰ ἐξακολουθῆ πάντοτε καὶ χωρὶς νὰ βαρύνωνται οἱ εὐγ. καὶ γλυκύτατοί μοι ἔφοροι καὶ ἐπίτροποι, ὅτι θνητοὶ καὶ ἀγαθοεργοῦντες μεγάλως εὐεργετηθήσονται παρὰ Κυρίου Παντοκράτορος, ὃν καὶ ἐπικαλεῶμαι συνεργὸν ἡμῶν.

Εἰς ἔλλειψιν δὲ ἱεροκῆρυκος νὰ ἀναγινώσκωνται ἐπ' ἐκκλησίας τὰ ἐμπεριεχόμενα ἐν ταύτῃ τῇ διαθήκῃ μου κάθε χρόνον

καὶ νὰ φυλάττωνται σῶα καὶ μετὰ πολλῆς ἀκριβείας, ὥστε
κάθε ἀγαθὸς πατριώτης νὰ καταθέτῃ ἀδιστακτῶς τὴν μεγάλην
ἢ μικρὰν κατάστασίν του εἰς τὴν διεύθυνσιν τοιούτων εὐγενῶν
καὶ εὐσυνειδήτων πατριωτῶν κτλ.

ΝΙΚΟΣ ΠΑΣΧΟΥ.

» Ἱερεὺς ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΒΡΑΧΛΙΟΤΗΣ.

» ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΑΣΧΟΥ.

» Κ. ΜΠΑΛΑΝΤΑΣ, ΣΠΥΡΟΣ ΒΑΛΣΑΜΑΤΖΗΣ μάρτυρας.

» ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΑΥΡΑΜΙΟΣ μάρτυρας.

13/25 Αὐγούστου 1852 ιδίου ἀπογραφῆ εἰς τὰς πράξεις μου

Ὁ συμβολαιογράφος

ΣΠΥΡΙΔΩΝ π. ΣΤΑΜ. ΚΟΥΛΛΟΥΡΗΣ.

Αὕτη ἐστὶν ἡ περίληψις τῶν μνησθέντων δύο μυστικῶν δια-
θηκῶν ὅπου ἐγὼ ὁ συμβολαιογράφος ἀνέγραψα ὡς ἔφημεν καὶ
ὅπου ἐπιφυλάττονται εἰς δεσμίδα 1^ην πρώτην τῶν συναπτομέ-
νων ἐγγράφων ἀφορῶντα διαθήκας.

Ἐγείνε καὶ ἐδημοσιεύθη ἐν τῷ συμβολαιογραφείῳ μου κεί-
μενον πρὸς τὴν ὁδὸν τῆς Βασιλικῆς πύλης ταύτης τῆς πόλεως,
παρόντων τῶν μαρτύρων κυρίων Ἀγγέλου Βεντούρα ποτὲ
Λουϊγγιοῦ καὶ Ἰωάννου Χητήρη καὶ Χρήστου ἀμφότεροι τῆς
πόλεως ταύτης.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΧΗΤΗΡΑΣ μάρτυρας.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΤΟΥΡΑΣ μάρτυρας.

ΠΕΤΡΟΣ ποτὲ ΙΩΣΗΦ ΜΠΟΙΑΚΗΣ

Συμβολαιογράφος Κερκύρας.

Ἀληθὲς ἀντίγραφον δι' ἄλλης χειρὸς ἐξαχθέν.

Τὴν 6 Ἰουλίου 1853.

(Τ. Σ.)

ΠΕΤΡΟΣ καὶ ΙΩΣΗΦ ΜΠΟΙΑΚΗΣ

Συμβολ. Κερκύρας.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Ἡ παροῦσα διαθήκη προσβληθεῖσα ὑπὸ τῆς χήρας Ἀναστασίου Κυριάκη
δὲν ἐξετελέσθη.